

निपातः । १) उद्योकाकृतमृत्तिकास्तूपः । तत्-
प्रकाशः । वामनूरः २ नाकुः ३ । इत्य-
मरः ॥ वल्मीकः ४ वल्मीकः ५ वल्मीकः ६
वल्मीकः ७ । इति तट्टीकायां भरतः ॥ पुग-
लकः ८ शक्रमूर्द्धा ९ क्षमिशेलकः १० । इति
शब्दरत्नावली ॥ * (यथा, मेघदूते । १५ ।
“वल्मीकायात् प्रभवति घटुः खल्लमाखल्ल-

लस्य ॥”)

तन्मृत्तिकायां शौचनिषेधो यथा । विष्णुपुरा-
णम् ।

“वल्मीकमृत्तिकायां शौचं न कर्तव्यम् ।
शौचावशिष्टं गेहाच्च नादद्यात्तपसम्भवम् ।
अन्नः प्राण्यवपन्नाश्च ह्यल्लोत्खातां न कर्ह-

माम् ॥”

इत्याह्निकाचारतत्त्वम् ॥ * ॥

देवप्रतिष्ठायां ज्ञानान् पूर्वं शिल्पिदोषशान्त्यर्थं
तन्मृत्तिकायां ज्ञानं यथा,—

“वल्मीकमृत्तिकाभिस्तु गोमयेन सुभक्षणम् ।
ज्वालयेत् शिल्पिसंस्पर्शदोषाणां सुप्रशान्तये ॥”
वल्मीकमृदादिस्थाने मन्त्रविशेषादुपादानात्
मन्त्रानां गायत्रीति शूलप्राणिलिखितात्
गायत्र्या तत्तन्मूलमन्त्रेण वा ज्ञानं कारयि-
तव्यम् । तथा ज्ञानं यथा,—

“ज्ञापयेत् प्रथमं देवं तोयैः पञ्चविधैरपि ।
पञ्चावधैः पञ्चगव्यैः पञ्चमृत्तिकाकैरपि ॥
मृत्तिका करिदन्तस्य पञ्चताम्रखरस्य च ।
कुशवल्मीकसंभूतं मृत्तिकासुदीरितम् ॥”

इति देवप्रतिष्ठातत्त्वम् ॥

वल्मीकः, पुं, (वल्मीक उद्योकाकृतमृत्तिकास्तूपः
उत्पत्तिकारणत्वेनास्त्वस्येति । अच् ।) वल्मीकि-
सुनिः । रोगविशेषः । इति विश्वः ॥ अथ
वल्मीकरोगस्य लक्षणम् ।

“ग्रीवां सकचाकरपाददेशे
सन्धौ गले वा त्रिभिरेव दोषैः ।
ग्रन्थिः स वल्मीकवदक्रियायां
जातः क्रमेणैव गतप्रवृद्धिः ॥
मुखैरनेकैश्चतितोदवद्भि-
र्विस्पर्धन् सर्पति चोन्नतायेः ।
वल्मीकमाहुर्भैषज्यो विकारं
निग्रन्थनीकं चिरजं विशेषात् ॥”

ग्रीवा कक्षाटिका । अंसः स्कन्धः । कक्षा
बाहुमूलम् । गलः कण्ठः । वल्मीकवद्विद्यनेन
प्रचुरशिरखरत्वमुच्चमवगाढमूलत्वञ्च सूच्यते ।
निग्रन्थनीकं उपचारायोग्यम् ॥ * ॥ अथ तस्य
चिकित्सा ।

“श्लेष्मोत्सृज्य वल्मीकं चाराम्भिः प्रसा-
धयेत् ।

विधानेनाङ्गदोक्तेन शोधयित्वा च रोधयेत् ॥
वल्मीकानु भवेद्यस्य नातिदृढममेजम् ।
अथ संशोधनं कृत्वा शोषितं मोजयेद् भिषक् ॥
कुलस्थिकानां मूलेषु गुड्या लवणेन च ।
आरेवतस्य मूलेषु दन्तोः मूलेष्वेव च ॥

श्यामाभ्रलैः सपल्लवैः शक्तुभिः प्रलेपयेत् ।
सुक्षिप्तेषु सुखोष्णेषु भिषक् तसुपवाहयेत् ॥
पक्वं तद्वा विजानीयाद्वृत्तौः सन्ध्या यथाक्रमम् ।
अभिज्ञाय गतींश्चिन्त्वा प्रदिह्यान्मतिमान्

भिषक् ॥

संशोध्य दृष्टमांसानि चारेण प्रतिसारयेत् ।
ब्रह्मं विशुद्धं विज्ञाय रोपयेन्मतिमान् भिषक् ॥
मनःशिलाभ्रमहातस्युल्लोलागुरुचन्दनैः ।
जातीपल्लवतक्रैश्च निम्बतैलं विपाचयेत् ॥
वल्मीकं नाशयेत्तद्वि बह्वृच्छिद्रं बहुव्रणम् ।
पाणिपादोपरिष्ठात् क्षिद्रैर्वहुभिरावृतम् ॥
वल्मीकं यत् सशोषं स्याद्वर्ज्यं तद्वि विजा-

नता ॥”

मनःशिलादं तैलम् । इति भावप्रकाशः ॥
(अस्या मृदो व्यवहारेण रोगनाशित्वं यथा,—
“क्षौद्रसर्वपवल्मीकमृत्तिकासंयुतं भिषक् ।
गाढमुत्पादनं कुर्याद्गुरुस्तम्भे प्रलेपनम् ॥”

इति वैद्यकप्रक्राण्यसंग्रहे ऊर्ध्वस्त्रमाधिकारे ॥)
वल्मीकः, पुं, वल्मीकः । इति शब्दमाला ॥
वल्मीकशोषं, स्त्री, (वल्मीकस्य शोषमिव शोष-
मस्य ।) स्त्रीतोऽञ्जनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
वल्मीकूटं, स्त्री, (वल्मीकस्य वल्मीकसंघतं वा
कूटम् ।) वल्मीकीः । इति हेमचन्द्रः ॥

वल्मीक } त क लूनिपूयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥
वल्मीक } (अदन्तचुरा-पर-०-सक-०-सेट् ।)
वल्मीकयति अववल्मीकतु । इति दुर्गादासः ॥

वल्मीक, ड संवरणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
०-आत्म-०-सक-०-सेट् ।) ड, वल्मीके धनं लोकः
संश्लेषोतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

वल्मीकः, पुं, (वल्मीके संश्लेषोतीति । वल्मीक + अच् ।)
गुञ्जात्रयपरिमाणम् । यथा,—
“वल्मीकगुञ्जो धरन्त्यश्च तेऽष्टौ ॥”

इति लीलावती ॥

हिगुञ्जा । इति वैद्यकपरिभाषा । (यथा,—
“विषट्कवल्लिस्त्रेक्ष्मदन्तीबीजं क्रमाद्गुह ।
दन्त्यमुमर्दितं यामं रसस्त्रिपुरभैरवः ॥
वल्मीकं शोषेण चार्द्रस्य रसे च सितया सह ॥”
इति वैद्यकरससंस्कारसंग्रहे ऊर्ध्वराधिकारे ॥)
साङ्गगुञ्जा । यथा,—

“गोधूमद्वितयोन्मिता तु कथिता गुञ्जा तथा
साङ्गया
वल्मीक वल्मीकचतुष्टयेन भिषजां माषां मतस्तुचतुः ॥”
इत्यादि राजनिर्घण्टः ॥

वल्मीकी, स्त्री, (वल्मीके इति । वल्मीक + कुण् । गौरा-
दित् ।) डीष् ।) वीणा । इत्यमरः ॥ (यथा,
हरिवंश । ८४ । १११ ।

“वल्मीकी वाद्यमानो हि सप्रस्वरविस्तृतिताम् ॥”
सङ्गीतः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्याः
प्रयोगो यथा,—

“वल्मीकी गजभक्ष्या च सुवहा सुरभौरवा ।
महेरुणा कुङ्कुमकी वल्मीकी च बहुसवा ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

वल्मीकः, पुं, (वल्मीक संवरणे + “रासिवल्मीक्याश्च ।”
उणा० ३ । १२५ । इति अमरः ।) इत्यतः ।
अध्यक्षः । सङ्गचक्रतुरङ्गमः । इति मेदिनी । भे,
१८ ॥ (ननु वंशीयवलाकाश्च पुच्छः । स च कुश-
कस्य पिता । यथा, महाभारते । १३ । ४५ ।

“वल्मीकस्य तनयः साचाहर्म्म इवापरः ।

कुशिकस्य तनयः सहसाक्षसमद्युतिः ॥”)

वल्मीकः, त्रि, (वल्मीक + अमरः ।) त्रयः । (यथा,
कामन्दकीयनौतिसारे । ५ । १६ ।

“पुच्छेभ्यश्च नमस्तुभ्यां वल्मीकेभ्यश्च भूपतेः ॥”)

अध्यक्षः । इत्यमरः ॥ अध्यक्षोऽत्र गवाधक्षः ।
इति स्वामी ॥

वल्मीकपालकः, त्रि, (वल्मीकानां अन्धविशेषाणां
पालकः ।) अन्धरक्षकः । इति भूरिप्रयोगः ॥

वल्मीका, स्त्री, प्रिया । यथा,—

“प्रेयसी दयिता कान्ता प्राणेशा वल्मीका प्रिया ।
हृदयेषा प्राणसमा प्रेष्टा प्रणयिनी च सा ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥

वल्मीक, स्त्री, (वल्मीके इति । वल्मीक + अच् ।) कृष्णा-
गुरुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ मङ्गरीः । इति शब्द-
रत्नावली । गहनम् । कुञ्जम् । इति धरणिः ॥
वल्मीकः, स्त्री, (वल्मीक + क्तिप् । वल्मीकं संवरणं
वल्मीकी । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अ + अच् इ । क्षदि-
कारादिति वा डीष् ।) मङ्गरी । इत्यमर-
भरतौ । (लता । यथा, कुमारः । ४ । ३१ ।

“अनपायिनि संश्रयदुमे

गजभक्षे पतन्नाय वल्मीकी ॥”)

चित्रमूलम् । मेधिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
(अस्याः प्रयोगो यथा,—

“मेधिका मिथिर्निर्मैथिर्दीपनी बहुपुष्पिका ।
बोधिनी बहुबीजा च जातिगन्धफला तथा ॥
वल्मीकी चैव कामस्था मिश्रपुष्पा च केरवी ।
कुशिका बहुपर्णी च पित्तजिह्वायुह्विता ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
वल्मीकः, पुं, (वल्मीक प्रीती + क्तिप् । वल्मीकं प्रीतिं
वातीति । वा + कः ।) गोपः । इत्यमरः ॥

(यथा, माघे । ११ । ८ ।

“इततरकरदक्षाः क्षिप्रवैशाखश्ले

दधति दधनि धीरानारवान् वारिणीव ।

शशिनमिव सुरौघाः सारसमुत्तुमेते

कलसिमुदधिगुर्वीं वल्मीका लोडयन्ति ॥”)

भीमसेनः । इति मेदिनी । वे, ४४ ॥ (विराटनगरे
क्षत्रवासकावे एवास्य एतन्नाम आसीत् ।

यथामहाभारते । ४ । २ । १ ।

“पौरोगवो भुवाणोऽहं वल्मीको नाम नामतः ।

उपस्थास्यामि राजानं विराटमिति मे मतिः ॥”)

वल्मीकः, त्रि, (वल्मीकान्धं वातीति । वा + कः ।)
रूपकारः । इत्यमरः ॥

वल्मीकी, स्त्री, (वल्मीक + डीष् ।) वल्मीकजातिस्त्री ।
वल्मीकपत्नी । तत्प्रयोगः । आभीरी २ गोपिका ३

गोपी ४ महाशूद्रा ५ गोपालिका ६ । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, किराते । ४ । १७ ।